

je negiranjem sela i nacije, socijal-demokratizam izgubio ubrzo svoj smisao i prestao da bude i socijalan i demokratičan. Jer i socijalno i demokratsko mora biti intimno i nerazlučno vezano za ono što je večito, što je nacionalno i seosko, ako hoće da se održi. Međutim isuviše je poznato da je agrarni socijalizam bivše socijalne demokratije bio jedan potpun fijasko, kao što je čist internacionalizam postao negacija nacionalizma i za to propao, mada pod vladom g. L. Bluma internacionala hoće da potisne nacionalnu Marseljezu.

## 2

No apsuri i paradoksi demokratije nisu samo teorijski oni su i praktički. To se na primer i matematički pokazalo prilikom izbora predsednika Ruzvelta. Takozvana većina postala je zavisna ne od volje naroda nego od takozvane izborne aritmetike. Tako smo saznali da se po toj izornoj aritmetici manjina može da pretvori u većinu, kao pri Bogu po jednom našem starom izbornom zakonu, gde je lista najvećeg količnika vukla sve ostatke i sve liste bez količnika i odjednom dobijala većinu nesrazmernu svojoj stvarnoj većini u narodu.

Tako je Tartije u svojoj poslednjoj brošuri, svom **Pozivu na uzbunu Francuzima**, koja je za nekoliko nedelja rasturena u nekoliko stotina hiljada primeraka, pokazao u ciframa i statistikama, u Francuskoj na svim izborima od 1876-1932 broj glasova palih za izabrane uvek je bio za milion do milion i po manji od broja glasova koji nisu dobili svoje zastupnike u demokratskom parlamentu: 4 i po prema 5 i po, ili 5 i četvrt prema 6 i četvrt miliona na oko 11 i po miliona glasača. U stvari 4 i po do najviše 5 i četvrt miliona glasača u jednom narodu od 40 miliona rešava sudbinu toga naroda. Tardije podvlači i to, da je jedan od najvažnijih zakona francuske istorije, onaj o odvajanju crkve od države, izglasala jedna većina koja je predstavljala nešto preko 2 i po miliona birača, na 40 miliona Francuza. Dakle manje nego 10%.

I onda su Francuzi još ponosni svojom demokratijom, kao i saveznici im engleski konzervativci, čija je većina osnovana na jednoj još apsurdnoj izornoj aritmetici. I oboje unisono kritikuju najrečitije nedemokratske i